

עפ"ת 3835/10/13 - סמאר סויטאת נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים
09.1.14

עפ"ת 3835-10-13 סויטאת נ' מדינת ישראל

בפני	כב' השופט כמאל סעב
מערער	סמאר סויטאת
נגד	
משיבה	מדינת ישראל - ע"י פרקליטות מחוז חיפה - פלילי

בשם המערערת עו"ד סלימאן עאמר.

בשם המשיבה עו"ד ענת שטיינשניד.

פסק דין

לפניי ערעור על החלטת בית משפט השלום לתעבורה בעכו, (להלן: "בית משפט לתעבורה"), שלפיה נדחתה הבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר - (להלן - "ההחלטה").

ההחלטה ניתנה ביום 30/09/13, על ידי כב' השופט אבישי קאופמן בתיק תת"ע 8803-05-13.

הערעור מופנה, גם כן, כנגד חומרת העונש שהוטל על המערערת, לאחר הרשעתה בהיעדרה וגזירת דינה ביום 09/09/13, (להלן - "פסק הדין").

המערערת הובאה לדין בבית משפט לתעבורה בגין עבירה של נהיגה ללא פוליסת ביטוח בת תוקף - לפי סעיף 2(א) לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], תש"ל-1970 ועבירה של נהיגת רכב שרישיונו פקע מזה תקופה העולה על ששה חודשים - עבירה לפי סעיף 2 לפקודת התעבורה, [נוסח חדש] התשכ"א-1961.

בכתב האישום נטען כי ביום 06/05/13, בשעה 14:20 בכביש 89, צומת אזור התעשייה במעליא, נהגה המערערת ברכב, כאשר אין בידה או בידי אחר להציג פוליסת ביטוח בת תוקף וכשרישיון הרכב פקע ביום 15/04/12, ומאז חלפה תקופה העולה על ששה חודשים.

המערערת זומנה לדיון בבית משפט לתעבורה ליום 09/09/13, אך לא התייצבה. על כן, בית משפט לתעבורה הרשיעה בהיעדרה, שמע את טיעוני המאשימה והטיל על המערערת את העונשים הבאים:

חודש ימים פסילה בפועל, 2 חודשי פסילה על תנאי וזאת למשך 2 שנים וקנס כספי בסך 1000 ₪.

ביום 29/09/13, הוגשה על ידי בא כוחה של המערערת לבית משפט לתעבורה, בקשה לביטול פסק הדין. ביום 30/09/13, דחה בית משפט לתעבורה את בקשתה של המערערת ומכאן הערעור שבפניי.

בית משפט לתעבורה בהחלטתו כתב כי גם אם היה מקבל את טענת המערערת שהייתה לה סיבה מוצדקת להיעדרות מהדיון אליו זומנה כדיון, והגם שלא הוגשה מטעמה בקשה לדחייה, לדעתו, עדיין לא היה מקום לקבל את הבקשה מבלי שהמערערת תפרט את טענותיה לגופו של עניין. משכך סבר, בית המשפט לתעבורה שיש לאפשר למערערת לתקן את בקשתה בתוך 21 יום ולהגיש תצהיר מפורט לגוף העניין, כנדרש על פי דין.

המערערת בחרה לפנות בערעור ולא לפרט את טענותיה לגוף העניין, על יסוד טענתה כי בעניינה מתקיימת העילה הראשונה, קרי, קיומו של הסבר סביר להיעדרות.

המערערת הציגה אישור מחלה מיום 10/09/13, אישור מרופא המשפחה המתייחס לתאריכים 10/09/13 ועד 14/09/13 ושבהם היא הייתה בחופשת מחלה.

בא כוח המערערת טען כי בית משפט לתעבורה לא שלל בהחלטתו קיומה של סיבה מוצדקת לאי הופעת המערערת לדיון, הגם שהוא לא ציין זאת מפורשות.

עוד הוסיף בא כוח המערער וגרס כי היה על בית משפט לתעבורה לקבוע אם הייתה למערערת סיבה מוצדקת להיעדרות מהדיון ורק כאשר הוא קובע כי עילה זו אינה מתקיימת, הוא נדרש לבחון קיומה של העילה השנייה, קרי, קיומו של חשש ממשי לעיוות דין, תוך בחינת הטענות לגוף העניין.

בא כוח המערערת הפנה לסעיף 130 לחסד"פ [נ"ח], התשמ"ב - 1982, בדבר קיומן של שתי עילות לביטול פסק דין שניתן בהיעדר. לטעמו, מדובר בחופשת מחלה המאושרת על ידי רופא ועל כן מתקיימת העילה הראשונה, כך שהיה על בית משפט לתעבורה לבטל את פסק הדין מבלי שידרש לבחון קיומה של העילה השנייה.

עוד הוסיף בא כוח המערערת כי המערערת נוהגת משנת 1993, בעברה שתי הרשעות מלבד הרשעה זו. עוד ציין כי המערערת שהתה תקופה לא קצרה, בחופשת מחלה - ראו תלוש משכרת ועל כן, ביום הדין לא יכלה להגיע לרופא, אליו הגיעה רק למחרת יום הדיון וקיבלה אישור מחלה.

בא כוח המערערת ביקש לקבל את הערעור ולבטל את ההחלטה וכן את פסק הדין. לחילופין, ביקשה המערערת להקל בדינה ולבטל את עונש הפסילה בפועל.

באת כוח המשיבה ביקשה לדחות את הערעור. לדעתה, המערערת זומנה לדיון בבית משפט לתעבורה כדין ולא התייצבה.

לטענת המשיבה, המערערת לא המציאה אסמכתא, שיש בה כדי לשמש ראיה בפני בית המשפט לתעבורה וציינה כי תעודת המחלה אותה הציגה המערערת היא תעודת מחלה שניתנה יום לאחר מועד הדיון, עקב כך שסבלה מחום. מה גם, שבתעודה זו נאמר כי היא אינה תקפה עבור מוסדות משפטיים.

לעניין החלטתו של בית משפט לתעבורה בבקשה לביטול פסק הדין, טענה באת כוח המשיבה כי בית משפט לתעבורה לא קבע שקיימת סיבה מוצדקת להיעדרות מהדיון, אלא ציין כי גם אם עילה זו הייתה קיימת, יש צורך לבדוק את עניין עיוות הדין.

לטעם המשיבה, מאחר והמערערת לא פירטה את הטענות לגופו של עניין וזאת לאחר שניתנה לה ההזדמנות לעשות כן, תוך 21 ימים, היא בחרה שלא לעשות כן, מכאן שאין לה להלין אלא על עצמה.

לגופו של עניין, טענה באת כוח המשיבה כי המערערת הודתה בפני עורך הדו"ח כי היא אכן נהגה ביודעה שלרכב אין פוליסת ביטוח בת תוקף - ועל כן, יש לדחות את הערעור.

לעניין העונש, טענה באת כוח המשיבה כי מדובר בעונש הולם שאינו מצדיק את התערבות ערכאת הערעור. משלל סיבות אלו, ביקשה המשיבה לדחות את הערעור.

לאחר שעיינתי בכתב האישום, בבקשה לביטול פסק הדין, בהחלטה שניתנה בבקשה זו, בפסק דינו של בית משפט לתעבורה, בהודעת הערעור ושמעתי את טיעוני הצדדים, אני מחליט לקבל את הערעור ולבטל את החלטת בימ"ש לתעבורה ואת פסק הדין.

מהחומר שהוצג עולה כי המערערת הייתה חולה ביום הדיון, ונבצר ממנה להתייצב לדיון. מהחומר שהציגה המערערת עולה כי היא הייתה חולה זמן רב הן לפני מועד הדיון והן אחריו, כך שלא מתעורר כל חשד וחשש שמדובר בתעודה מוזמנת כדי לתמוך בבקשה ולהביא לביטול פסק הדין.

המחוק קבע כי די בקיומה של עילה אחת משתי העילות שנקבעו, כדי להביא לביטול פסק דין שניתן בהיעדר. כאשר התובעת טענה לקיומה של העילה הראשונה, קיומה של סיבה מוצדקת להיעדרות, היה על בית המשפט לתעבורה להכריע בסוגיה זו, אך משטענה זו לא נדחתה, היה מקום לקבל את הבקשה. טענת המערערת נתמכה בראיות

עוד יש לומר משהמערערת התמקדה בעילה הראשונה ולא טענה לעילה השנייה, הרי שבית המשפט לתעבורה לא היה אמור להידרש לעילה השנייה, בעיקר משום שמדובר בעילות חלופיות ולא מצטברות.

לי נראה כי עלה בידי המערערת להראות כי בעניינה מתקיימת העילה הראשונה, קרי, קיומה של סיבה מוצדקת להיעדרות ומכאן שהיה על בימ"ש לתעבורה לבטל את פסק הדין ולקבוע דיון במעמד הצדדים.

אשר על כן, אני מחליט לקבל את הערעור ולבטל את ההחלטה של בימ"ש לתעבורה וכן את פסק דינו.

בימ"ש לתעבורה יזמן את הצדדים, למועד שיקבע בהתאם ליומנו, ויקיים דיון משלב הקראה.

המזכירות תשלח לצדדים עותק פסק דין זה בדואר רשום עם אישור מסירה.

ניתן היום, ח' שבט תשע"ד, 09 ינואר 2014, בהעדר הצדדים.